

USAs påstådda kamp mot droger

USAs påstådda kamp mot droger

USAs så kallade krig mot drogerna ifrågasätts av allt fler. Kritiken har inte minskat sedan Trump benådat Honduras tidigare president Juan Orlando Hernandez (JOH) som i USA dömts för droghandel då han levererat mer än 400 ton (!) kokain till USA. Men han tillhör USAs vänner och samma parti som, med hjälp av valfusk, leder det senaste valet i Honduras. JOH är också inblandad i stöd till Marco Rubio, USAs utrikesminister. Som Colombias president Gustavo Petro påpekat, lever de största knarklangarna i USA, det är också där det mesta av knarkpengarna hamnar och tvättas. Några tillslag mot drokartellerna i USA lyser med sin frånvaro.

Droger USA. Bild: Creative Commons

USA:s krig mot narkotika i Latinamerika inleddes under Richard Nixons regering. Sedan 1970-talet har miljarder dollar satsats.

Även om Washingtons engagemang officiellt bygger på premissen att hjälpa utländska regeringar att minska tillgången på narkotika i USA, har akademiker och kritiker hävdad att det så kallade kriget mot narkotika i själva verket har varit en förevändning för att dölja militära, paramilitära och interventionistiska operationer.

Det juridiska verktyget bakom USA:s agerande är den så kallade ?lagen om utrikesbistånd? från 1961. År 1972 lade kongressen till ett kapitel om internationell narkotikakontroll, som gjorde det möjligt för presidenten att underteckna avtal om sådana aktiviteter i olika länder.

Ett av dessa länder har varit Colombia. Redan på 1970-talet pressades Misael Pastranas regering av USA att samarbeta med DEA (Drug Enforcement Authority), praktiskt taget från dess tillkomst 1973. Den största hjälpen kom dock i form av den så kallade 'Plan Colombia'.

Programmet gav landet 10 miljarder dollar i finansiering mellan 2000 och 2015. Även om stödet huvudsakligen bestod av militär hjälp, utbildning och utrustning för att bekämpa narkotikahandeln, användes det i själva verket mot vänstergerillan och FARC i södra Colombia. Däremot hamnade pressen mot högerparamilitärerna och narkotikahandeln i norr i bakgrunden.

Att kritiken är välgrundad framgår av resultaten. Vid slutet av Plan Colombia hade FARC förlorat en stor del av sin makt. Effekterna på kokainproduktionen hade dock varit begränsade. Washingtonkontoret för Latinamerika drog 2010 slutsatsen att både Plan Colombia och den colombianska regeringens säkerhetsstrategi 'kostade många liv och resurser, men bara delvis uppnådde målet'. Colombia är fortfarande världens största kokainproducent.

Ett annat viktigt land är Mexiko. USA:s grannland är en av de viktigaste korridorerna för narkotikasmuggling. En av kartellernas viktigaste 'modus operandi' har historiskt sett varit att muta regeringstjänstemän och poliser. Något som inte ens de US-amerikanska myndigheterna har gått fria från. År 2013 avslöjade den amerikanska tv-kanalen Fox News fallet Kiki Camarena, en undercoveragent från DEA i Mexiko som kidnappades och mördades av narkotikasmugglare på 1980-talet.

CIA var inblandat i brottet. Enligt mediet baserades deras medverkan på det faktum att medlemmar av byrån samarbetade med narkotikasmugglare och använde en del av narkotikavinsterna för att finansiera den nicaraguanska kontrarevolutionen, Contras som kämpade mot Sandinisterna, FSLN. Byrån har aldrig erkänt dessa anklagelser.

Ett annat argument som används för att försvara att USA:s åtgärder mot narkotika i grannlandet har mer att göra med inblandning än med att sätta stopp för narkotikan är att dessa åtgärder historiskt sett har misslyckats. Från 2008 till 2021 gav USA Mexiko 3,5 miljarder dollar i finansiering av Mérida-initiativet, ett samarbetsprogram för att bekämpa narkotikahandeln. Det var inom denna ram som president Felipe Calderón lanserade sin berömda militära offensiv mot kartellerna, kriget mot narkotikan. En strategi som inte bara ledde till ökat våld, utan också bidrog till fragmenteringen av kartellerna. Resultatet: över 26 000 försvunna och över 70 000 dödsfall relaterade till organiserad brottslighet mellan 2006 och 2012.

I Nicaragua var drogproblemet under 1980-talet nära kopplat till USA:s stöd till de antisandinistiska styrkorna, kända som 'Contras'. En rapport från 1988 från den amerikanska senatens utrikesutskott drog slutsatsen att medlemmar av utrikesdepartementet gav stöd till medlemmar av Contras som var inblandade i narkotikahandel. Deltagandet innefattade betalningar till narkotikasmugglare med medel som kongressen beviljat för humanitär hjälp. Att narkotikahandeln användes som ett politiskt verktyg, inte bara i det landet utan i hela regionen, framgår av det faktum att Panamas president Manuel Noriega själv gav militärt stöd till Contras i Nicaragua på begäran av USA.

Under tiden tolererade Washington hans narkotikahandel, som varit känd sedan 1960-talet. Först när Noriega föll i onåd och slutligen överlämnade sig till amerikanska soldater 1990, (efter en USA-invasion och tusentals döda), ställdes han inför en amerikansk domstol på anklagelser från DEA om organiserad brottslighet, narkotikahandel och penningtvätt.

Praktiskt taget hela Centralamerika har upplevt USA:s direkta inblandning med förevändningen att bekämpa narkotikahandeln, antingen genom att skicka utrustning, utbildning eller tekniskt stöd eller direkt genom att sända ut DEA-agenter, som till exempel i Honduras 2012.

I söder har detta samarbete dock inte alltid varit välkommet. 2008 utvisade president Evo Morales alla US-amerikanska agenter som arbetade för DEA från Bolivia, med motiveringen att de hjälpte hans motståndare. 'Kampen mot narkotika drivs av geopolitiska intressen', hävdade han.

En annan latinamerikansk ledare som bröt sina band med DEA var Hugo Chávez. År 2005 anklagade han dess representanter för spioneri och markerade början på ett brott i informationsutbytet och det bilaterala samarbetet mellan Venezuela och USA. Sedan

dess har fiendskapen bara vuxit, liksom anklagelserna från Washington, som hävdar att den venezuelanska regeringen själv deltar i narkotikahandel.

Ett maktspel, inblandning, korruption och mycket pengar som ger upphov till heta debatter och motsatta ståndpunkter, men också en och annan obestridlig sanning: USA är det land i världen som har den högsta drogkonsumtionen.

Cubadebate 251130 (ZT)

¿Cómo empleó EE.UU. la lucha contra las drogas para intervenir en Latinoamérica?

Akut orkaninsamling

Svensk-Kubanska Föreningens Medicinkonto är öppet för en akut orkaninsamling- efter den förödande stormen Melissa. Pengar behövs för återuppbyggnad och Kuba är utestängd från krediter, lån och bistånd på grund av blockaden. Varje bidrag är värdefullt. Stort tack!

Insamlingskontot Mediciner för Kuba, märk inbetalningen med "orkan"

pg 23 57 15-0

Swish 123 182 37 72